

VIDA PARROQUIAL

Del 1 al 8 d'agost 2021

* De dilluns a divendres un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí, dissabte fins a las 13h. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 1 hora abans de les misses i si cal sempre que es demani.

* **Baptisme:** Martina Olivastro Volavicius (31 juliol).

* **Conferència i Recital d'orgue:** Església de Llavanes, dissabte 7 d'agost, a les 18h. conferència de Ramon Reixach sobre "1221-2021. Sant Domènec, els dominics i els orígens de la Minerva i les confraries del Roser". Just després de la missa de les 19h. petit concert d'orgue a càrrec de Guillame Lawless.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, els **dijous de 18h. a 20h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 19,45h.

* **Telèfon mòbil de la parròquia,** El podeu utilitzar també per missatges de whatsapp. Si hi voleu deixar el vostre contacte, us faríem arribar missatges dels horaris, activitats o altres notícies de la parròquia.

696 595 703 Sr. Joan Ferrer (despatx)

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 Mòbil 696 595 703 mail: santandreu473@arqbcn.cat

Web: parroquies3viles.com

Web arxiprestat : arxiprestatdemataro.org

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i Festius: 11,30h. 19h. (cast)

Dissabtes i vigílies de Festius: 19 h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres: a les 10h. del matí.

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 10h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

1 agost 2021. Diumenge XVIII durant l'any. Cicle B. nº 31

Lectures: Ex 16, 2-4. 12-15 Ef 4, 17. 20-24 Jn 6, 24-35

UN TERÇ

El capítol 6è de l'Evangeli de St. Joan es llegeix sempre al llarg de cinc diumenges (XVII-XXI) del temps ordinari del cicle B. En aquest capítol 6è, primer es tracten dos signes o miracles: la multiplicació dels pans i dels peixos, i el caminar de Jesús sobre les aigües; i, després, un discurs: el de la sinagoga de Cafarnaüm, en el qual Jesucrist es manifesta com el Pa de Vida. St. Joan fa notar que això va ocórrer quan «era a prop la Pasqua, la festa dels jueus» (v. 4), vinculant tot el que s'explica en aquest capítol a la Nova Pasqua, el banquet Eucarístic. Molts dels seguidors de Jesús s'escandalitzaren davant les seves paraules, de manera que els que no creien l'abandonaren (v. 66), i els que creien s'adherien més fermament a Ell. Nosaltres volem creure cada dia més en Ell. La doctrina catòlica, patent en aquest capítol, és clara: en el santíssim sagrament de l'Eucaristia "es contenen veritablement, realment i substancialment el Cos i la Sang de juntament amb l'ànima i la divinitat de nostre Senyor Jesucrist" (Concili de Trento, DS 1651). Tanmateix en una enquesta del *Pew Research Center* publicada l'any 2019, s'indicà que només un terç dels catòlics americans creuen en la presència real de Crist en l'eucaristia... Els altres totalment errats ho consideren un mer símbol: res més llunyà de la realitat. Estiguem atents, doncs, que ningú ens prengui la fe. Admirem-nos contemplant la bellesa del misteri eucarístic: *Senyor meu i Déu meu.*

+ Mn. David Navarro Manich

HOMILIA DEL PAPA FRANCESC

Quan Pau és convidat a parlar a la sinagoga d'Antioquia [de Pisídia] per explicar aquesta nova doctrina, és a dir, per explicar a Jesús, proclamar Jesús, Pau comença parlant de la història de la salvació. Pau es va aixecar i va començar: "El Déu d'aquest poble d'Israel va elegir els nostres pares i quan vivien com a forasters a l'Egipte, en va fer un poble gloriós" ... i va explicar tota la salvació, la història de la salvació. Esteve va fer el mateix abans del martiri i també Pau, una altra vegada. L'autor de la Carta als Hebreus fa el mateix quan explica la història d'Abraham i "tots els nostres pares". Què hi ha en relació a Jesús? Hi ha una història. Una història de gràcia, una història d'elecció, una història de promeses. El Senyor va escollir Abraham i va anar amb la seva gent. Hi ha una història de Déu amb el seu poble. I per això, quan a Pau li pregunten que expliqui el perquè de la fe en Jesucrist, no comença amb Jesucrist: comença amb la història. El cristianisme és una doctrina, sí, però no només.

El cristianisme no és només una ètica. Sí, és cert, té principis morals, però hom no és cristià només amb una visió d'ètica. És més. El cristianisme no és una elit de persones escollides per a la veritat. Aquest sentit elitista que continua a l'Església, no? Per exemple, sóc d'aquesta institució, pertanyo a aquest moviment que és millor que el teu, a aquest, a aquell altre ... És un

sentit elitista. No, el cristianisme no és això: el cristianisme és *pertinença* a un poble, a un poble triat per Déu de forma gratuïta. Si nosaltres no tenim aquesta consciència de pertinença a un poble, serem cristians ideològics, amb una petita doctrina d'afirmació de la veritat, amb una ètica. És per això que Pau explica Jesús des del principi, de la pertinença a un poble.

Explicar la història, com va fer Pau. Transmetre la història de la nostra salvació.

El Senyor en el mateix Deuteronomi aconsella: "Quan tu arribaràs a la terra que tu no has conquerit, que jo l'he conquerit, i menjaràs els fruits que no has plantat i viureu en les cases que no heu construït, en el moment de fer l'ofrena "(cf. Dt 26.1), recita -el famós credo deuteronomí-: " El meu pare era un arameu errant, va baixar a Egipte "(Dt 26.5) ..." Va romandre allà 400 anys, i després el Senyor el va alliberar, i el va portar endavant ... ". I en aquesta història del poble de Déu, fins que arriba Jesucrist, hi ha hagut sants, pecadors i molta gent corrent, bona, amb les virtuts i els pecats, però tots ells. La famosa "multitud" que seguia Jesús, que tenia el *sentit* de pertànyer a un poble. Un cristià fictici que no tingui aquest sentit no és un veritable cristià; és

una mica especial i se sent justificat sense el poble. Pertinença a un poble, tenir memòria del poble de Déu. I això ho ensenyen Pau, Esteve, i una altra vegada Pau, els apòstols ... És el consell de l'autor de la Carta als hebreus: "Recordau els vostres avantpassats", és a dir, aquells que ens han precedit en aquest camí de salvació.

Si algú em preguntés: "Quina és per tu la desviació dels cristians avui i sempre? Quina seria la desviació més perillosa per als cristians?", Jo diria sense dubtar: la manca de memòria de pertinença a un poble. Quan falta això, venen els dogmatismes, els moralismes, els moviments ètics, moviments elitistes. Falta el poble. Un poble pecador, sempre, tots ho som, però que nos s'equivoqui, que té el sentit de ser un poble elegit, que camina darrere d'una promesa i que ha fet una aliança amb ell potser no compleix, però ho sap.

Demandar al Senyor aquesta consciència de poble, que la Mare de Déu va cantar bellament en el seu Magnificat, que Zacaries cantava de manera tan bonica en el seu Benedictus, cants que resem tots els dies, al matí i al vespre. Consciència de poble: nosaltres som el sant poble fidel de Déu que, com diu el Concili Vaticà I, i després el II, en la seva totalitat té el sentit de la fe i és infal·lible d'aquesta manera de creure.